

нататаќ; чувствување, че време е да са вјрнеш на-
задъ, зашто доста си видѣлъ.

Но азъ трѣба да разкажа, какво видѣхме въ
Батакъ. Ние съ мжка излѣзохме изъ Пещера. Тур-
ските власти, недоволни отъ отказа на Скайлера да
земне съ себѣ си официаленъ водачъ, заповѣдаха на
туземците да не ни давать коне; но послѣдните така
силно желаяха да посетиме Батакъ, ѩото ни дове-
доха коне, най-напредъ безъ сѣдла, а сетиѣ до-
несоха и сѣдла. Сичко това са правеше за доказа-
телство, че тѣ неохотно ни са покоряватъ. Най-се-
тиѣ ние трїгнахме. Мнозина отъ злочестите батакчане
са вжсползуваха отъ тоя случай и трїгнаха слѣдъ
насъ, за да посетятъ своето пепелище, а нѣкои, като
улавяха уздите на конете, стараяха са да на спрать,
за да ни доисприкажатъ тжловната повѣсть на сво-
ите злочестини. Сичките тия разкази приличаха единъ
на други и сичките тѣхъ не стигаха цѣли дни, за
да ги изслушашъ. Една жена спря коня ми и ми
показа, дѣсната си ржка, раздробена отъ куршумъ.
Мжжъ й билъ убитъ и малките й дѣца останали на
нейното попечение, тогава, когато тя не можеше да
работи. Сичко това тя обясняваше на единъ язикъ,
до толкова приличенъ на руския, ѩото азъ разби-
рахъ почти сѣка нейна дума, като да са намирахъ
посредъ русските селяне на бреговете на Волга или
между тжрговците на нѣкой ханъ въ Москва.

Сходството на бжлгарския язикъ съ руския е
така поразително, ѩото не е чудно дѣто русите сѫ-
чувствовать на тоя народъ. Вжобще между славянските
народи има много сходство, особено въ очите, игра-
та на израженията, гласа, жестите. Русина, бжлгарина,